

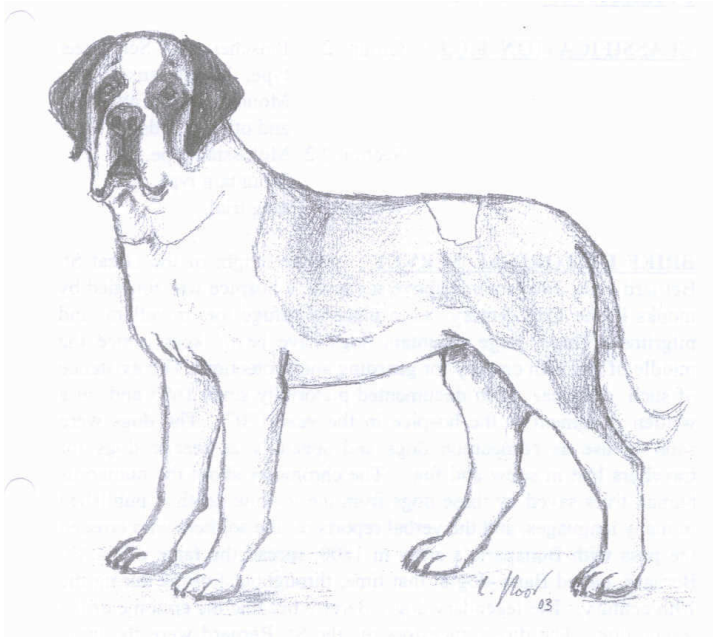
Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 61
Hyväksytty: FCI 3.6.2016
Kennelliitto 25.1.2017

BERNHARDINKOIRA
(ST. BERNHARDSHUND)
Alkuperämaa: Sveitsi

1/6

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Seura-, vahti- ja pihakoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 2 pinseri- ja snautserityyppiset, molossityyppiset sekä sveitsinpaimenkoirat

Alaryhmä 2 molossityyppiset.

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS:

Ison Sankt Bernhardin solan korkeimmalle kohdalle 2 469 metrin korkeuteen perustettiin 1000-luvulla munkkien pitämä majatalo matkustavaisten ja pyhiinvaeltajien turvapaikaksi. Siellä pidettiin 1600-luvun puolivälistä alkaen vartio- ja suojelukoirina kookkaita vuoristokoiria, joista löytyy kuvia aina vuodesta 1695 lähtien ja jotka on mainittu myös majatalon muistiinpanoissa vuodelta 1707. Koiria alettiin piankin pitää seurana ja erityisesti lumeen ja suumuun eksyneiden matkaajien pelastustehtävissä. Nämä koirat olivat pelastaneet ”valkoiselta kuolemalta” lukemattomia ihmishenkiä ja tästä julkaistiin kertomuksia monilla eri kielillä. Myös Napoleonin sotiin osallistuneiden sotilaiden tarinat levivätkin rodun mainetta 1800-luvulla ympäri Eurooppaa. Rotua kutsuttiin tuolloin myös ”Barry-koiraksi”, ja legendaarisesta Barrysta tuli kaikkien pelastuskoirien esikuva.

Rotu polveutuu suoraan alueella yleisesti pidetyistä kookkaista pihakoirista. Niistä jalostettiin nykyinen rotutyyppejä muutaman sukupolven aikana pyrkiä tietoisesti määriteltäviin ihannetyyppeihin. Bernin lähellä Hollingenissa vaikuttanut Heinrich Schumacher alkoi ensimmäisenä kirjata muistiin koiriensa sukutauluja vuonna 1867. Helmikuussa 1884 aloitettiin ”Sveitsiläisen rotukirjan” (SHSB) julkaiseminen. Ensimmäinen rekisteröity koira oli bernhardinkoira Léon, ja myös seuraavaksi rekisteröidyt 28 koira olivat bernhardinkoiria. Sveitsin Bernhardinkoirayhdistys perustettiin Baselissa 15.3.1884. Kansainvälisen kynologisen kongressin yhteydessä 2.6.1887 bernhardinkoira tunnustettiin virallisesti sveitsiläiseksi koiraroduksi ja rotumääritelmä vahvistettiin. Siitä lähtien bernhardinkoira on ollut Sveitsin kansallisrotu.

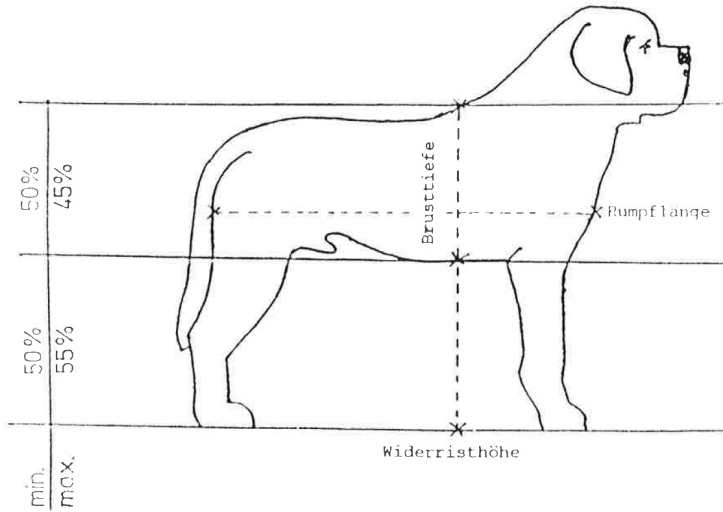
YLEISVAIKUTELMA: Rodusta on kaksi muunnosta: lyhytkarvainen (kaksinkertainen karvapeite, ”Stockhaar”) ja pitkäkarvainen.

Molemmat muunnokset ovat huomattavan kookkaita ja yleisvaikutelmaltaan vaikuttavia. Runko on sopusuhtainen, voimakas, tiivis ja lihaksikas. Pää on mahtava ja ilme tarkkaavainen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

- Ihanteellinen säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen (mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen) on 9:10.
- Ihanteellinen säkäkorkeuden suhde rinnan syvyyteen on kuvattu piirroksessa.
- Pään kokonaispituus on hieman yli 1/3 säkäkorkeudesta.

- Kuonon syvyyden (tyvestä mitattuna) suhde kuonon pituuteen on lähes 2:1
- Kuono on hieman pitempi kuin 1/3 pään kokonaispituudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ystävällinen ja valpas. Temperamentti on rauhallisesta eloisaan.

PÄÄ: Voimakas, vaikuttava ja hyvin ilmeikäs.

Kallo: Voimakas, leveä, sivusta ja edestä katsottuna kevyesti kaartuva. Koiran ollessa tarkkaavainen korvien kiinnityskohta ja päälaki muodostavat suoran linjan, joka yhtyy sivuilla pehmeästi kaartuen voimakkaasti kehittyneisiin korkeisiin poskiin. Otsapenger on jyrkkä. Niskakyhmy on vain hieman erottuva, kulmakaaret voimakkaasti kehittyneet. Selvästi erottuva otsaurre alkaa otsapengerestä ja jatkuu kallon keskellä ja sen yli. Otsanahka muodostaa silmien yläpuolelle kevyitä rypyjä, jotka suuntautuvat otsaurrretta kohti. Koiran ollessa tarkkaavainen rypyt erottuvat hieman, muutoin ne ovat lähes huomaamattomat.

Otsapenger: Erittäin korostunut.

Kirsu: Musta, leveä ja kulmikas. Sieraimet ovat hyvin avoimet.

Kuono: Tasaleveä. Kuononselkä on suora, ja siinä on matala uurre.

Huulet: Huulten reunat ovat mustapigmenttiset. Ylähuulet ovat voimakkaasti kehittyneet ja kiinteät, eivät liian riippuvat, muodostavat laajan kaaren kirsua kohti. Suupielet ovat näkyvissä.

Leuat / hampaat: Ylä- ja alaleuka ovat voimakkaat, leveät ja yhtä pitkät. Hyvin kehittynyt, säännöllinen ja täysihampainen leikkaava purenta tai tasapurenta. Tiivis alapurenta sallitaan. P1 ja M3 -hampaiden puuttuminen hyväksytään.

Silmät: Keskikokoiset, väriltään tummanruskeasta pähkinänruskeaan ja kohtalaisen syvällä sijaitsevat. Ystävällinen ilme. Luonnolliset, tiiviit luomet ovat toivotut. Hyvin pieni poimu alaluomessa, jolloin vain hieman sidekudosta näkyy, sekä hyvin pieni poimu yläluomessa sallitaan. Silmäluomien reunat ovat kauttaaltaan pigmentoituneet.

Korvat: Keskikokoiset, ylös ja leveälle kiinnittyneet. Korvan rusto on paksu. Korvalehdet ovat taipuisat, kolmionmuotoiset ja kärjestään pyöristyneet. Korvien takaosa on hieman ulkoneva, etureuna poskenmyötäinen.

KAULA: Voimakas ja riittävän pitkä. Kohtuullisesti leuanalus- ja kaulanahkaa.

RUNKO:

Yleisvaikutelma: Yleisvaikutelmaltaan mahtava, tasapainoinen, vaikuttava ja lihaksikas.

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Leveä, vahva ja kiinteä. Selkälinja on suora ja lanneosaan asti vaakasuoira.

Lantio: Pitkä, vain hieman laskeva, liittyy sulavasti hännäntyveen.

Rintakehä: Kohtuullisen syvä ja kylkiluut selvästi kaarevat. Rintakehä ei kuitenkaan ole tynnyrimäinen. Rintakehä ei ulotu kyynärpäiden alapuolelle.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva kohoaa hieman.

HÄNTÄ: Hännäntyvi on leveä ja voimakas, häntä pitkä ja raskas. Viimeinen nikama ulottuu vähintään kintereeseen. Rauhallisen koiran häntä riippuu suoraan alaspäin tai viimeinen kolmannes hieman ylöspäin kaartuneena. Koiran innostuessa hännän asento on korkeampi.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat, yhdensuuntaiset ja melko leveäasentoiset.

Lavat: Viistot, lihaksikkaat ja tiiviisti rungonmyötäiset.

Olkavarret: Lapoja pitemmät. Lavan ja olkavarren välinen kulma ei saa olla liian tylppä.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat, vahvaluustoiset ja kuivalihaksiset.

Välikämmenet: Edestä katsottuna kyynärvarsien suorana jatkeena, sivusta katsottuna hieman viistot.

Etukäpälät: Leveät. Varpaat ovat voimakkaat, tiiviisti yhdessä ja hyvin kaareutuneet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat kohtalaisesti kulmautuneet ja lihaksikkaat. Takaa katsottuna ne ovat yhdensuuntaiset, eivät ahdasasentoiset.

Reidet: Voimakkaat, lihaksikkaat ja leveät.

Polvet: Hyvin kulmautuneet, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Sääret: Viistot ja melko pitkät.

Kintereet: Kohtuullisesti kulmautuneet ja vakaat.

Väljalat: Takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Takakäpälät: Leveät. Varpaat ovat voimakkaat, tiiviisti yhdessä ja hyvin kaareutuneet. Kannukset eivät ole virhe, mikäli ne eivät häiritse liikuntaa.

LIIKKEET: Tasapainoiset ja maatavoittavat. Takaraajoilla on hyvä työntö, selkälinja pysyy kiinteänä ja vakaana. Etu- ja takaraajat liikkuvat yhdensuuntaisesti.

KARVAPEITE

Karva:

Lyhytkarvainen (kaksinkertainen karvapeite): Peitinkarva on tiheää, sileää, rungonmyötäistä ja karheaa. Runsaasti aluskarvaa. Reisien takaosassa on vähäiset housukarvat, hännän karvapeite on tiheä.

Pitkäkarvainen: Peitinkarva on keskipitkää ja suoraa, runsaasti aluskarvaa. Päässä ja korvissa karva on lyhyttä, reisissä ja lantiolla useimmiten hieman laineikasta. Eturaajoissa on hapsut, reisien takaosassa runsaat housukarvat. Häntä on tuuheakarvainen.

Väri: Perusväri on valkoinen, jossa erikokoisia puhtaan punaruskeita läiskiä (valkokirjava) tai selän ja kupeet peittävä yhtenäinen puhtaan tai tumman punaruskea mantteli (mantteliväritys). Valkokirjava ja yhtenäinen mantteli ovat tasavertaiset. Juovikas punaruskea väri on sallittu ja kellanruskea hyväksytään. Tumma maski on toivottava. Vähäinen musta häivähdys rungossa sallitaan.

Vaadittavat valkeat värimerkit: Rinta, käpälät, hännänpää, kuono-osa, läsi ja niskäläikkä.

Toivottavat värimerkit: Valkoinen kaulus. Symmetrinen tumma maski.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 70–90 cm

Nartut 65–80 cm

Yllä mainitun säkäkorkeuden ylitys ei ole virhe, mikäli yleisvaikutelma on tasapainoinen ja liikkeet virheettömät.

VIRHEET:

Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- puutteellinen sukupuolileima
- tasapainoton yleisvaikutelma
- liian pitkä tai liian lyhyt kuono-osa
- liian löysät alahuulet

- muun hampaan kuin P1:n ja M3:n puuttuminen; pienet hampaat (erityisesti etuhampaat)
- lievä alapurenta
- vaaleat silmät
- liian löysät silmäluomet
- notko tai köyry selkä
- takakorkeus tai jyrkästi laskeva lantio
- selän päälle rullautuva häntä
- toivottavien värimerkkien puuttuminen
- virheelliset liikkeet
- kihara karvapeite
- osittainen tai täydellinen pigmentin puutos kirsussa tai sen ympärillä, huulissa tai silmäluomissa
- virheellinen perusväri, esim. punaruskeat täplät tai pilkut valkoisella alueella.

VAKAVAT VIRHEET:

- kokoon nähden liian lyhyet raajat (matalaraajaisuus)
- voimakkaat poimut päässä ja kaulassa
- käyrät tai voimakkaasti ulkokierteiset eturaajat
- niukasti kulmautuneet, pihtikintuiset tai länkisääriset takaraajat

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- epävarma luonne
- yläpurenta, voimakas alapurenta
- sinisilmäisyys (herasilmä)
- sisä- tai ulkokierteiset silmäluomet (entropium/ektropium)
- täysin valkoinen tai täysin punaruskea karvapeite (perusväri puuttuu)
- muu kuin rotumääritelmässä sallittu väritys
- lihanvärinen (pigmentitön) kirsu
- minimisäkäkorkeuden alitus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.